

מדינת ישראל

מיכה לינדנשטראוס
מבקר המדינה
נוציב תלונות הציבור

תיק מס' 382921

לכבוד
פרופ' אבי ישראלי
המנהל הכללי
משרד הבריאות
רח' בן טבאי 2
ירושלים 93591

פרופ' ישראלי הנכבד,

הנדון: תלונת פלוגית על המרכז לבריאות הנפש טירת כרמל

פלוגית (להלן – המתלוננת) פנתה לנציב תלונות הציבור במאי 2008 בתלונה על פיטוריה מהמרכז לבריאות הנפש טירת הכרמל (להלן – ביה"ח). נציבות תלונות הציבור ביררה את התלונה לפי הוראות סעיפים 45א – 45ג לחוק מבקר המדינה, התשי"ח – 1958 [נוסח משולב], שעניינם תלונה של עובד על פגיעה בו בתגובה על הודעתו על מעשי שחיתות.

א. התלונה

1. המתלוננת עבדה ככוח עזר בביה"ח מדצמבר 2003 ועד מאי 2008 בהתאם לחוזה העסקה מיוחד. בתלונתה טענה כי היא פוטרה מעבודתה בעקבות חשיפת מעשים פליליים שבוצעו לכאורה בביה"ח באוקטובר 2006 על ידי אח שעובד במקום (להלן – האירוע). לפי טענתה, האח הכניס מטופל לחדרו תוך שימוש בכוח כשהוא מושך אותו באוזנו. כשהמטופל ניסה לצאת מהחדר בעט בו האח, דחף אותו, חבט בו באגרופיו ונעל אותו בחדרו. כשהמנקה נכנסה לחדרו ניסה המטופל לצאת שוב, אך האח הכניסו בחזרה לחדר, לקח את בגדיו ונעליו והשאיר אותו עירום.
2. לטענת המתלוננת, לאחר הדיווח על האירוע, באוקטובר 2006, החלה מסכת התנכלויות כלפיה, שסופה בפיטוריה באפריל 2008.
3. לדברי המתלוננת, לפני הדיווח על האירוע קיבלה מהממונים עליה הערכות וחוות דעת טובות וחיוביות, ואילו לאחר האירוע חוות הדעת הפכו שליליות, ותיקה האישי החל להתמלא במכתבים המעידים לכאורה על ליקויים בעבודתה.

ב. תגובת ביה"ח

תגובתו של ביה"ח לטענות המתלוננת ניתנה על ידי האחיות הראשית, ועיקרה, שאין קשר בין האירוע לבין ההחלטה לפטר את המתלוננת. לטענת ביה"ח, המתלוננת פוטרה משום שהיא אינה מתאימה לתפקידה ככוח עזר. להלן תמצית טענות ביה"ח:

1. אמנם המתלוננת קיבלה בשנים 2004-2005 הערכות עובד טובות, אך כבר אז הבחינו האחות הראשית וסגניתה (להלן – הנהלת הסיעוד) כי המתלוננת מסתובבת בחצרות ביה"ח באופן תכוף, משוחחת בטלפון הנייד ומקיימת שיחות חולין עם אנשים שונים מחוץ למחלקה שבה עבדה. כמו כן, אנשי צוות סיפרו להנהלת הסיעוד שהמתלוננת נוהגת להעניק שירותים אישיים לבעלי תפקידים שונים בביה"ח, כמו סידור ציפורניים וסידור שיער.
2. ביוני 2006 קיבלה המתלוננת הערכה "יחסית טובה" לקיצור פז"ם להענקת דרגה. בהערכה זו ציין אחראי המחלקה, כי "קשריה עם אנשי הצוות טובים ומאפשרים לה שיתוף פעולה עם אחרים. מביעה נכונות לעזור לאחרים"; אך הוסיף כי "יש מקום לגלות עירנות יתר בכדי לא לחרוג מיחסי עבודה מקובלים ליחסי עבודה אישיים". בסעיף משמעת ציין האחראי את ציפייתו שתגלה יותר אחריות בעדכון הממונים לגבי שעות הגעתה לעבודה.
3. בנובמבר 2006, עקב סגירת מחלקה X, שבה עבדה המתלוננת, עברה המתלוננת למחלקה Y. בהערכת עובד מסכמת ציין הממונה הישיר, אחראי מחלקה X, בין היתר: "יש לגלות עירנות יתר בכדי לא לחרוג מיחסי עבודה מקובלים ליחסים אישיים". הממונה העקיפה, המפקחת על המחלקה, כתבה: "יחסי העבודה שלה התאפיינו עם עמיתים וממונים בשיתוף פעולה שהיה יכול לעיתים לחרוג מיחסי עבודה מקובלים ליחסים אישיים לטוב ולרע ... אני מצפה כי המתלוננת תתמיד בעבודה ותבצעה כפי שידעת לבצעה ולא תאפשר חריגות מקשרי עבודה מקובלים שעלולים להביא לשיבושים בסדרי עבודתה".
4. ב-16.07.07 פנתה אחות שעבדה עם המתלוננת במחלקה Y למשרד אחות ראשית והתלוננה על כך שהמתלוננת קלקלה את חיי הנישואין שלה בכך שהפיצה עליה רכילות. המתלוננת זומנה למשרד יחד עם האחות והובהר לשתיהן שאין לערב עניינים אישיים בעבודה וכי עליהן להתרכז בתחום עיסוקן.
5. ב-26.07.07 העבירה אחראית מחלקה Y למשרד האחות הראשית ולתיקה האישי של המתלוננת תיעוד על ליקויים בתיפקודה של המתלוננת. התיעוד מתייחס לחריגות מגבולות תפקידה וקבלת החלטות הנוגעות למטופלים, משפחות ועמיתים אחרים מבלי לשתף את הממונים עליה.
6. ב-7.06.07 קיבלה המתלוננת הערכת עובד "בינונית מאוד".
7. ב-18.06.07 נפגשה המתלוננת עם מנהל ביה"ח, וגוללה בפניו תלונות שונות הקשורות להגבלת התנועה שלה מחוץ למחלקה.
8. ביולי 2007 נכתבה הערכת ממונה "לא טובה" במסגרת הליך לקיצור פז"ם של המתלוננת, והאחראית הישירה המליצה שלא לקדם את המתלוננת בדרגה.
9. אשר לאירוע - סגנית האחות הראשית התבקשה על ידי מנהל ביה"ח לערוך בדיקה ראשונית של האירוע. הסגנית ביקשה מהמתלוננת לתעד את תלונתה בכתב, ומאחראי המשמרת לדווח בכתב את כל הידוע לו על אירועי אותה משמרת. ב-17.10.06 הודיע ביה"ח למתלוננת כי לא נמצאו הוכחות חד-משמעיות בדבר התלונה, וכי אם היא מוצאת לנכון, עומדת בפניה האפשרות להגיש תלונה במשטרה.
10. ב-23.10.06 שוחחה האחות הראשית עם המתלוננת על האירוע. במהלך השיחה הזכירה לה שהיא עובדת זמנית, ואף שאין לכך כל קשר לאירועים שעליהם היא דיווחה, הרי בבוא היום, כאשר יתקבל אישור לקליטת עובדים, יישקלו צורכי המערכת לגבי המשך העסקתה.

11. ההחלטה לפטר את המתלוננת התקבלה ללא קשר לאירוע ולפני ה-1.3.07, המועד שבו הודיעה המתלוננת על הריונה השני. עקב ההיריון נאלץ ביה"ח להמתין את התקופה הנדרשת לפיטורים לפי התקשי"ר, ומהמועד שהכללים אפשרו זאת, נמסרה למתלוננת הודעה על פיטוריה.

ג. ממצאי הבירור

לצורך בירור התלונה שוחחו עובדי נציבות תלונות הציבור עם הגורמים הרלוונטים בביה"ח ועיינו במסמכים הנוגעים לתלונה, ובכללם בתיקה האישי של המתלוננת. הבירור העלה את הממצאים הבאים:

1. עד האירוע היו הממונים על המתלוננת מרוצים מתיפקודה. הם נהנו מיחסה כלפי המטופלים, מנכונותה לעזור, מכישוריה "להשיג דברים" עבור המחלקה ומתרומתה מזמנה וממראה לרווחתם של האחרים.

המתלוננת נחשבה בביה"ח, על ידי עובדים שונים, כאישה צעירה, חמה, אמפטית לחולים, אכפתית, נעימה, מכבדת את המטופלים ומבצעת את המוטל עליה. היא השקיעה ממרצה ולעתים אף מזמנה הפרטי לטובת החולים (כגון צביעת שער או מתן שירותי קוסמטיקה למטופלות במחלקה). כל הגורמים עמם שוחחה הנציבות הסכימו שהמתלוננת לא הייתה עובדת כוח עזר סטנדרטית.

כן העלה הבירור כי המתלוננת נתפסה כעובדת האומרת את כל אשר על ליבה, ומצביעה בקול על כל ליקוי שנקרה בדרכה.

בהקשר לכך, יצוינו דבריה של האחות הראשית למתלוננת בשיחה ממרץ 2008, כאשר המתלוננת "איימה", כהגדרתה של האחות הראשית, שתגלה את המעשים המבוצעים בביה"ח: "את באופן עקבי אומרת שאת רואה דברים לא תקינים אבל לא פועלת באחריות לעשות את הדבר הנכון".

2. באוקטובר 2006 המתלוננת הודיעה, כאמור, על האירוע, וכשנה וחצי לאחר מכן היא פוטרה. הבירור העלה כי הכוונה לפטרה התגבשה כחודשיים שלושה לאחר האירוע, בינואר – פברואר 2007, אולם היא לא יצאה מיד אל הפועל כיוון שהמתלוננת הודיעה לביה"ח על הריונה במרץ 2007 ושבה מחופשת לידה רק בפברואר 2008. כאמור לעיל, באפריל 2008 הודיע ביה"ח למתלוננת על פיטוריה.

3. קיים שוני מהותי בין חוות הדעת והמסמכים המצויים בתיקה האישי של המתלוננת לפני הדיווח על האירוע, לבין חוות הדעת והמסמכים שהוכנסו לתיקה האישי לאחר הדיווח על האירוע.

קודם לדיווח על האירוע קיבלה המתלוננת חוות דעת טובות, אשר כללו רק את ההערה שעליה לגלות עירנות על מנת שלא לחרוג מיחסי עבודה מקובלים ליחסים אישיים. המתלוננת אף קיבלה המלצה טובה לקיצור פז"ם לצורך העלאה בדרגה (על ידי אח שתואר על ידי הנהלת הסיעוד בביה"ח כ"קפדן"), וקודמה בדרגותיה בהתאם.

יתרה מזאת, לא נמצאה בתיקה האישי של המתלוננת אינדיקציה לחוסר שביעות רצונם של הממונים על המתלוננת או של הנהלת הסיעוד בביה"ח מטיב עבודתה; בתיק האישי נמצא תיעוד של שיחה שניהלה המתלוננת ביוזמתה עם האחות הראשית בדצמבר 2004, בעקבות הוראתה של זו לאחראי המחלקה שבה עבדה המתלוננת באותה העת שלא לאפשר לה לצאת מתחומי המחלקה, ובמיוחד שלא להגיע לקומת האדמיניסטרציה של ביה"ח. עם זאת, הערה בעניין זה לא הוכנסה לתיקה האישי של המתלוננת, ובאותה תקופה לא הוכנסו הערות אחרות לתיקה האישי. עובדה זו בלטה במיוחד לנוכח ההבהרות שקיבלה הנציבות, שלפיהן נהוג

לדווח להנהלת הסיעוד על כל אירוע חריג הנוגע לעובד ולהכניס על כך הערה לתיק האישי של העובד.

4. עולה מן האמור, שבאותה עת נראה שלא היה בהתנהגותה של המתלוננת כדי להביא לפיטוריה. כמו כן העלה הבירור כי במהלך עבודתה של המתלוננת במחלקה X, בשנת 2005, לא נאסר עליה לצאת מתחומי המחלקה, אולם האיסור הוטל בשנית רק לאחר הדיווח על האירוע, כששובצה במחלקה Y.

5. לאחר הדיווח על האירוע עברה המתלוננת למחלקה Y. מאחר שבירור הנציבות העלה שכחודשיים – שלושה לאחר מכן כבר התגבשה ההחלטה לפטרה, היא בחנה אם האירועים שהתרחשו במחלקה Y במהלך חודשים אלה הצדיקו את פיטוריה.

6. מהתיק האישי של המתלוננת עולה, שמאז האירוע ועד ההחלטה לפטרה תועדו בתיק שלושה אירועים שהצדיקו לדעתה של אחראית המחלקה הכנסת הערה לתיק האישי:

א. תקרית בין המתלוננת לבין אחות במחלקה Y, שטענה שהמתלוננת הפיצה עליה שמועות. יצוין כי הבירור העלה, שלאחר שנערכה שיחה בין המתלוננת לבין האחות, שבו יחסייהן לתיקונם. עוד יצוין, שהבירור העלה שלא נרשמו ולא הוזכרו בתיק האישי של המתלוננת אירועים חריגים נוספים הנוגעים ליחסייה של המתלוננת עם עמיתה, וכי מערכת היחסים שלה עם העובדים במחלקה הייתה טובה ותיקה.

ב. המתלוננת לא דיווחה לאחות אחראית המשמרת על שאישרה כניסתה של משפחה עם תינוק לחדר הישיבות (לאחר שקיבלה אישורו של האח הכללי). בהקשר לכך יצוין, כי בירורנו העלה שאחראית מחלקה Y קיבלה את הדיווח על המקרה דווקא מהמתלוננת, ולא מאחראית המשמרת.

ג. המתלוננת יצאה מתחומי המחלקה ללא אישור על מנת לחפש נייר טואלט.

שני האירועים האחרונים מתועדים במכתב שכתבה ב-26.07.07 אחראית המחלקה לאחות הראשית, אשר הוכנס לתיק האישי של המתלוננת, ועניינו - ליקויים בתיפקודה של המתלוננת.

7. לא השתכנעתי ששלושת האירועים המתוארים לעיל, כשלעצמם, מצדיקים החלטה על פיטורים; הואיל והבירור העלה, שאירועים חריגים נרשמים בדרך כלל בתיקו האישי של העובד, ולא נמצא רישום של אירועים נוספים, המסקנה היא שבמהלך אותם חודשים לא אירעו תקריות חריגות אחרות שהצדיקו לדעת ביה"ח את פיטורי המתלוננת.

כמו כן, לא נמצאה בתיק האישי של המתלוננת גרסתה לאירועים שפורטו לעיל או, למצער, בקשה מהמתלוננת שתגיב בכתב או בעל פה לטענות שהועלו נגדה בהתייחס לאירועים אלה.

כמו כן, לא נמצא שהובהרה למתלוננת זכותה כעובדת להגיב בכתב להערות המוכנסות לתיק האישי, במיוחד כשלטענת ביה"ח הליקויים הללו היוו את הבסיס להחלטה לפטרה.

8. הבירור העלה שקיים פער בולט בין חוות הדעת שנכתבו על המתלוננת לפני האירוע, לאלה שנכתבו עליה לאחר האירוע. ביה"ח התבקש להסביר את השוני שבין חוות הדעת החיוביות בעיקרן שהמתלוננת קיבלה לפני האירוע (ובכלל זה המלצה לקיצור פז"ם) לבין חוות הדעת הבינוניות ומטה שקיבלה לאחר האירוע (ובכלל זה אי-המלצה לקיצור פז"ם), אך הסבר לכך לא התקבל במהלך הבירור.

9. הנהלת הסיעוד טענה, כי אחת הסיבות העיקריות לפיטוריה של המתלוננת הייתה העובדה שהמתלוננת "הסתובבה" ונעדרה לפרקי זמן ארוכים. ואולם, טענה זו אינה

עולה בקנה אחד עם מזכרה של אחראית מחלקה Y מיוני 2007 אל מנהל ביה"ח דאז, שבו נכתב כדלקמן: "בשיחתנו ציינתי אירוע שבו המתלוננת יצאה כן ואין מדובר ב'נעלמות מהמחלקה לעתים תכופות'. למיטב זכרוני הקראתי זאת בפניך מתוך גליון הערכה. הדוגמא נועדה להמחיש את שיקול דעתה המוטעה באותו מקרה (דפוס נייר טואלט). כפי שציינתי היעדרויותיה האחרות נעשו על פי אסמכתאות רפואיות".

10. בהקשר לכך יצוין, כי הבירור העלה כי זמן קצר לאחר שהמתלוננת החלה לעבוד במחלקה Y, היא ביקשה לעבור מהמחלקה וחזרה פעמים רבות על בקשתה זו. ואולם, למרות שהיה ברור שאחראית המחלקה אינה מרוצה מהמתלוננת, ולמרות שממונים קודמים דווקא חלקו לה שבחים, לא מצאה הנהלת הסיעוד מקום להיענות לבקשתה ולהעבירה למחלקה אחרת, ובכך הותירה את המצב הבעייתי על כנו.

נראה שחוסר נכונותה של הנהלת הסיעוד לתקן את המצב בדרך של העברת המתלוננת למחלקה אחרת לא נבעה משיקולים מערכתיים ומקצועיים בלבד, אלא גם מחוסר נכונות לבוא לקראת המתלוננת ולהיטיב עמה.

הבירור העלה עוד, כי המתלוננת טענה בשיחתה עם מנהל ביה"ח דאז ביוני 2007 כי מתנכלים לה בעקבות דיווחה על האירוע באוקטובר 2006, ולאחר שחזרה מחופשת הלידה טענה לפני הנהלת הסיעוד כי מבקשים לפטרה בעקבות הדיווח על אותו אירוע.

11. הבירור העלה כי הנהלת ביה"ח החליטה לגנוז את תלונתה של המתלוננת על אלימותו של האח באוקטובר 2006 ולא להעבירה למשטרה, וזאת מבלי שקיימה דיון כלשהו בעניין ומבלי שבדקה כראוי את תלונתה של המתלוננת. סגנית האחיות הראשית, שהתבקשה על ידי מנהל ביה"ח לבדוק את האירוע, לא שוחחה בעצמה עם העובדים הנוגעים בדבר – לא עם המתלוננת ולא עם החשוד, ולא נבחנה האפשרות לאתר עדים נוספים לאירוע. יצוין לעניין זה, שבגרסתה הכתובה של המתלוננת לאירוע הוזכרה נוכחותה במקום של מי שיכולה הייתה להיות עדה פוטנציאלית לאירוע. העדר הבדיקה המספקת בולט במיוחד נוכח העובדה שהאח שעליו התלוננה המתלוננת היה חשוד בעבר במעשים פליליים – עובדה שהייתה צריכה להיות ידועה להנהלת הסיעוד ולהביא לבירור קפדני במיוחד של נסיבות האירוע.

הבדיקה הלא ראויה של האירוע שעליו דיווחה המתלוננת מהווה אינדיקציה להעדר תמיכה ועידוד של עובדים המבקשים לחשוף מעשים בלתי תקינים ובלתי מוסריים בביה"ח, ולנטייה של ביה"ח שלא לטפל באופן ממצה במידע על מעשים כאלה הנעשים לכאורה בביה"ח.

ד. מסקנות הבירור

1. הבירור העלה שהמתלוננת הודיעה בתום לב, ועל פי נהלים תקינים, על מעשים המהווים לכאורה פגיעה חמורה בכבודו של אדם, ניצול מרות ופגיעה אנושה ביחסי חולה – מטופל. מעשים אלה, המהווים לכאורה עבירות פליליות¹, הם כה פסולים ובלתי מוסריים, שיש לראותם כמעשי שחיתות.

2. הואיל ונמצא שהמתלוננת חשפה מעשה שחיתות, ושהחלטה לפטרה התקבלה זמן קצר לאחר חשיפת מעשה זה, על ביה"ח היה לשכנע שהחלטה לפטרה לא התקבלה בתגובה למעשה החשיפה.

¹ עבירה לפי סעיף 368 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 – התעללות בקטין או בחסר ישע.

3. יצוין, שהבירור העלה שדעתה של האחות הראשית על המתלוננת לא הייתה חיובית כיוון שהמתלוננת לא פעלה על פי דפוס ההתנהגות הסטנדרטי המצופה מכוח עזר. אף על פי כן, לא שוכנעתי כי השיקולים שעמדו בבסיס חוות הדעת השליליות שנכתבו על המתלוננת לאחר האירוע היו כולם ענייניים ולא נבעו, בין היתר, מהרצון "להיפטר" מעובדת שאומרת את כל אשר על ליבה, ומצביעה בקול על כל ליקוי הנקרה בדרכה – דבר שאינו נוח לביה"ח.

4. נוכח תוצאות הבירור שפורטו לעיל, ובכללם - השוני הבולט בחוות הדעת לפני ואחרי האירוע; ההתרשמות כי האירועים עליהם התבססה הנהלת הסיעוד בהחלטה לפטר את המתלוננת לא הצדיקו פיטורים; סירובה של הנהלת הסיעוד להעביר את המתלוננת למחלקה אחרת, למרות בקשותיה; העובדה שהמתלוננת חזרה וטענה כי מתנכלים לה ומבקשים לפטרה בעקבות חשיפת האירוע; התרשמותם החיובית של עמיתים לעבודה והבדיקה השטחית שנערכה לאחר הדיווח על האירוע - לא שוכנעתי שבנקודת הזמן שבה הוחלט לפטר את המתלוננת הייתה לביה"ח הצדקה סבירה ומספקת לעשות כן, וכי רק שיקולים מקצועיים ענייניים הביאו להחלטה זו. נוכח האמור לעיל נראה היה כי ההחלטה לפטר את המתלוננת, נבעה גם משיקולים זרים ובהם חשיפת האירוע נשוא התלונה.

ה. תגובת ביה"ח לממצאי הבירור

1. תוצאות הבירור ומסקנותיו הובאו על ידי נציבות תלונות הציבור לידיעת ביה"ח, במכתב מיום 17.7.08, וניתנה לו אפשרות להמציא תגובתו. בתגובתו טען ביה"ח, בין היתר, כי המתלוננת עבדה בביה"ח תקופה ארוכה אשר איפשרה לגורמים המוסמכים לעמוד על יכולתה המקצועית ועל אמינותה, כי התיק האישי של המתלוננת מוכיח שהיא אינה מתאימה לעבודה עם חולים וכי ההחלטה לפטרה התקבלה על סמך שיקולים מקצועיים בלבד. כן הוסיף ביה"ח וציין, כי התרשם שמסקנות הנציבות הושפעו מתכנית הטלוויזיה "כלבוטק", שבה שודרו קטעים שהמתלוננת צילמה במצלמה נסתרת לאחר שנודע לה על פיטוריה מביה"ח.

2. לאחר בחינת תגובתו של ביה"ח לא מצאתי טעם לשנות את מסקנות הבירור כפי שפורטו לעיל. בתגובת ביה"ח לא נמצא נימוק משכנע לפער שבין חוות הדעת שנכתבו על המתלוננת לפני הדיווח על האירוע לבין חוות הדעת שנכתבו לאחריו, וגם לא הוכח כי אי-התאמתה של המתלוננת לעבודה, במידה שקיימת אי-התאמה כזו, הוא הגורם היחיד או המכריע לפיטוריה.

3. אשר לטענת ביה"ח כי הבירור הושפע מהצילומים ששודרו בתכנית הטלוויזיה "כלבוטק" יובהר, כי הבירור התמקד באירועים שהתרחשו שנה וחצי קודם לשידור התכנית, וכי לא הייתה לתכנית כל השפעה על מסקנות הבירור.

ו. נוכח כל האמור לעיל החלטתי ליתן צו כדלהלן:

צו

הואיל ושוכנעתי כי מתקיימים התנאים הקבועים בסעיף 45א לחוק מבקר המדינה, התשי"ח - 1958 (נוסח משולב) (להלן - החוק);

והואיל ושוכנעתי שההחלטה לפטר את המתלוננת נבעה גם משיקולים זרים ובהם חשיפת התעללותו לכאורה של אח במטופל חסר ישע;

ובשים לב לתפקודו הראוי של ביה"ח;

הריני מצווה, בתוקף סמכותי לפי סעיף 45ג לחוק, כי פיטוריה של המתלוננת יבוטלו, וכי המתלוננת תועבר לתפקיד אחר במשרד הבריאות, באופן שלא ייפגעו שכרה ותנאי עבודתה, ותוך שמירה על זכויותיה כעובדת המשרד ממועד פיטוריה ועד מועד החזרתה לעבודה. ההעברה תהיה

על דעת המתלוננת ובשים לב לצרכי משרד הבריאות ולתיפקודו התקין של מקום העבודה שבו תשובץ המתלוננת.

אם לא תושג הסכמת המתלוננת להעברתה לתפקיד אחר, למרות ניסיונות כנים של משרד הבריאות לשבצה, יוכל משרד הבריאות לחזור ולפנות לנציב תלונות הציבור ולהביא את העניין להחלטתו.

(-)

מיכה לינדנשטראוס
מבקר המדינה
ונציב תלונות הציבור

ירושלים, ד' באב התשס"ח
5 באוגוסט 2008